

Manifesto 7 de outubro de 2026: Ante a exclusión, traballo decente

Neste 7 de outubro, Día Mundial polo Traballo Decente, como non podía ser doutro xeito, as entidades que conformamos a iniciativa **Igrexa polo Traballo Decente** alzamos a nosa voz baixo o lema que guía o noso compromiso deste ano: «**Fronte á exclusión, traballo decente**».

En febreiro de 2026, durante a Campaña da Fraternidade do Brasil, o papa León XIV fixo unha chamada universal: "É o meu desexo que a reflexión sobre a dura realidade da falta de vivenda digna (...) leve non soamente a accións illadas – sen dúbida, necesarias– que acoden de modo emergencial no seu auxilio, senón que xere en todos a conciencia de que o compartir (...) debe ser unha actitude constante".

A crise habitacional converteuse nun dos rostros máis visibles da exclusión. Ter emprego xa non garante acceder a unha vivenda digna. Alugueiros desorbitados e prezos inasumibles obrigan a moitas persoas traballadoras a compartir vivenda, endebedarse ou renunciar a un proxecto de vida autónomo. Cando o dereito á vivenda se subordina á lóxica especulativa, o traballo perde a súa capacidade de soste-lo unha vida digna.

Esta situación golpea con aínda máis dureza á mocidade: mentres que hai uns anos ter uns estudos aseguraba, en certa medida, unha calidade de vida decente, unha casa e un traballo, a realidade á que se enfrontan as persoas mozas actualmente é moi diferente.

Fronte a unha crúa realidade atravesada por unhas condicións laborais precarias e a dificultade de acceso a unha vivenda digna, atopámonos cunha "vida" dixital que nos bombardea con que as viaxes a Bali, a especulación coa vivenda, o rentismo, os investimentos en criptomonedas e vivir nunha casa xigante é a norma entre os mozos e a vida que todas e todos deberíamos levar.

A situación que vivimos a maioría dos mozos é a dificultade para chegar a fin de mes, ter que compartir piso con descoñecidos ata os corenta anos porque non hai forma de atopar alugueiros alcanzables e moito menos comprar un piso. Os soldos non soben, pero a vida si, e as condicións laborais cada vez son máis precarias.

Aínda que a transmisión interxeracional da pobreza xa existía, intensificouse notablemente, e non por casualidade. A crecente especulación inmobiliaria —impulsada por fondos voitre, vivendas turísticas, pisos non declarados e abusos de propietarios— dificulta cada vez máis que a clase traballadora acceda a unha hipoteca. Mentres tanto, as clases máis acomodadas seguen acumulando vivenda, enriquecéndose a costa de quen logo alugan a prezos desorbitados porque non teñen outra opción.

As persoas traballadoras sofren a crise de vivenda, agravada por condicións laborais precarias, contratos temporais, en moitas ocasións a xornada parcial, ou de prácticas sen remunerar que lonxe de ser prácticas convértense en traballos realizados de xeito gratuíto.

O traballo decente non pode desligarse do dereito a un teito digno: sen vivenda accesible, a exclusión perpetúase, aínda que exista emprego. Xa se está dando o paradoxo de que algunhas empresas teñen dificultades de atopar persoas traballadoras dispostas a prestarlles a súa forza de traballo pola dificultade de pagar un alugueiro de vivenda preto do seu emprazamento: o que podería considerarse salario digno a uns prezos razoables de vivenda xa deixou de selo.

Por tanto, nesta xornada reclamamos condicións laborais que permitan ás persoas traballadoras e as súas familias vivir de forma digna: contratos indefinidos a tempo completo, soldos acordes ao custo da vida e medidas que favorezan a conciliación familiar e persoal das persoas traballadoras. "Non chega con exaltar a liberdade individual ou a iniciativa privada, se despois se acepta que unha multitude de persoas siga vivindo sen un traballo digno, sen tutelas e sen acceso aos bens fundamentais" (Magnífica Humanitas, nº 58).

Do mesmo xeito esiximos o desenvolvemento de políticas públicas que garantan o dereito a unha vivenda digna e alcanzable; a ampliación do parque público de vivenda; a regulación dos prezos do alugueiro; e o cesamento da especulación que expulsa a familias enteiras dos seus barrios.